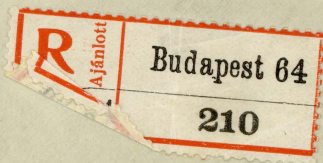

Berlin

Am Weidenclamm 1

Privatlogis Helgoland

206

~~H~~
Dr. Georg von Lukács

MTA FIL. INT.
Lukács Arch.

1946 26-11771 105

WEST

MTA FIL. INT.
Lukács Rich

Mellekeltve

1907. január
régi

Kedves kisasszony, így kezelem elítélés
Önnel és magammal, hogy az Ön rideg
elutasítását egészen könnyedén veszem.
Hogy mégis a megaláztatásom helyes le-
gyen, olvassa végig a levelemet. Tudja
meg, hogy meg vagyok törve, a lelkes e-
gyenlülty elvételtem — és nem akarok
időt engedni magammal, hogy ma-
gamból terjek, hanem megírom Önnel
vallomásomat, hogy igazságra feletem
helyes legyen.

Merdeget fogva hány volt a viselkedé-
sem Önnel szemben. Hasudtam lefelé, ör-
ással az ártatlan jellekkel, hogy Tatra-
fürdőn Rossi kisasszonnyal foglalkoz-
tam, mert én akkor is az Ön egyenlőtlen
secrettem volna kifürkészni és mert már
akkor az a fájdalmas gondolat kísért,
hogy Ön káromra elkergettem. Azután
birtató jelleket véstem látni — most
már tudom, hogy ebben tévedtem, —
de én azt hittem, hogy megvalósulhat
amit első időben nem is reméltem. Önnel
gondoltam is nem volt óra, persze, amely
nem a lepelődés történt volna, a felett
hogy nabad-e nekem Önt szeretnem.

és én aklek már gondoltam azt amit most
tudok, hogy nem szabad. Tudtam azt hogy
ent meg nem jellemem. Mert én hisz
a sebben tudom megann megítélni
mint a barátain, főleg Törökhejő.
Ő nekik imponal, hogy theoreticus telen
dilettánskodom, amit én nem is egy eb
miatt tesek, mint mert valaminek kevés
tartalmat akarok belőmre abba a
sivarszóba, amely körülve. Én csak azt
tudom, hogy kékepes ember vagyok, aki
a mulban sokat tevedett és akinek a
jóvája bizonytalan, mert ha megbenul
a két kése, teljes koldus let. Azután,
ha nem is az érse, de az évek kamata
vagy tékinetben nem is vagyok fiatal.
Gondolhattem-e fölelem nélkül arra, hogy
milyen orisi felelősséget vállalok, a-
mikor elfogadom önök életének leg-
nagyobb áldozatát? - A képelelet vege
pedig az lett - hogy egészen megperet-
tem ön. A boldogság peresit életem
át, ha kifeszette megannak az életet
az ön oldalán. Az ön kermérete -
bocsasson meg, ha ellentmondok - hasonlít
az anyámba, ön utálja a kőnapisá-
got és képes nemvedni egy kerméért,
egy igazságért fel tudna áldozni
anyagi stonyókat. Az ön fiatalosága,
okosság, bajt egyenisege - úgy

gondoltam, - megadja nekem mindent,
a mit a sorstól kölcsönösen remeltem,
a phantasiám el is ragadott. Úgy kép-
seltem, egész crömmel a practicus
munkáim adom megann - hogy meg
fogom tudni önnek keresztet, amit
meg érdemel, - ki tudja, talán ugyanaz
az anyagi helyzetet amelyben álltam.
Koldos voltam, ha rá gondoltam, hogy
gyuri fivere - akinek most ugyanolyan
fajta ideáljai vannak a külföldön, mint
nekem, a külföldi utcaim körben -
valamikor barátom lesz, ha elgondoltam
hogy egy olyan végteleml kedvet és mű-
velést, mint a méltóságos asszony leg-
bensőbb környezetemhez fog tartozni.
Valóban nagyon messze mentem a lehetősé-
gekig. - Hiszen még őnt meg kellett
valna hódítanom. Ére pedig tény volt
a megann taktikája - a leosztás
ami kékeshetik, t. i. én bocsulok em-
ber módjára akartam vitelkedni. Nem
akartam az ön elhatározását assal
befolyásolni, hogy hisz képes, bókka
és utonjárással belialóram. Valóban,
hogy valaminek nagy csoda történt,
hogy megátol fog jönni az a nagy
mámor amely nem fogja engedni,
hogy a lehetőségeket tovább leny-
orossuk, hanem elhatározással

úgy még a józan és ellenére is. A
"biztató" jelek meg voltak, - Önök en-
gem biztató meg voltak - de a nagy
mámor első jeleit még mindig nem
láttam. Akkor kezdtem követelő lenni
ma nagyon bonom és csodálkozom
rajta. De már annyira belétem magam
az új helyzetbe, hogy végképpen türelmet-
len lettem. Bismarcknál utolsó had-
hata a nemzeti kérés torozata volt. Betér-
ttem a conventionalis formákba, -
kivétel, hogy az önmel való érintkezés-
ben a nemzeti helyeségem miatt minden
igyekezetem hiába való volt, hogy ne
a nemzeti ügyért, hanem a legben-
többség érte nérelmet mutasson
meg. - Addig bevesztés, a többi tudja.
De tudja még azt is, hogy hasznos
volt a nérelkedésben legutolsó la-
lalkoraszunknál is, mert ha úgy
szólok, a hogy éretem, csak még nem-
vedélyesebben könnyörögtem volna
nérelmért. Sajnálom, hogy a hiúság-
nak engedtem és még akkor is kelte-
mellen dolgoztam mondanom önmel.
Sietek mindent megírni. Egy fél évig
hissztem minden bejövését egy ideál.
Annak hon, az áldoratól, ha most

meg akarom magam, Ne' eljen vissza
gyenge ségém el és ne mondja est
el senkinél. De talán csak mártok
suggeráltak is önmel, de - bocsánat!
- én még mindig hiszem, hogy nem
vonzalmat meg is érte irántam, csak
hogy az semmié lett és én hibás
megamhatalom miatt. Hiszen ha
úgy kellett lennie, mindegy, hogy elöle-
történt. De mostani lelkiállapotom-
ban az ön részéről csak egy morosaja
is jól esik nekem és azt hiszem
esszel az önkéntes bocsánattal együtt el-
hettek. Azt a gyenge vonalmat én
nem is akarom újra felébredeni,
amelyet nehány kötetektől is újra
hióltak. Csak egyből én is meg akarom
mondani, amivel a talán nérel a
nérelmért kezdtem néreltől - azt, hogy
nagyon néreltem. Most még mond-
hatom, mert nincs többé az a létnek,
hogy hiszgelő nérel meg akarom vea-
tegetni. De most sem kéretem amivé-
~~szaj~~ ni formát, csak pongyola szö-
vegekben mondani önmel, ami ~~szaj~~
exemplé jut. Bocsánatom meg a
rendellen forma és a kuralt

gondolatok miatt. Legyen az, hogy
jobbban becsültem és szeretem, mint
bármilyen barátom. Értet a
vonalom, és legalább barátok
megtarthatott volna - de mivel
a megoldást csak a jövőben. A
megoldás itt van. Kétféleképpen
védelem, nem hiszem, hogy lesz a
életünknek meg egy ilyen súlyos
megpróbáltatása.

Késztől csókolja

Kedves X.

MTA FIL. INT.
Lukács Arch.

Kedves X. úr, levelet meg-
kaptam, ugyane válassz nem
nem igényel, mégis iról, hogy
nkonkvenemnek és sajnos
nák kifizetés adja, hogy én
Önökkel bár helyesen akaratlanul
is fájdalmat okoztam.

Biztosítottam Önt, hogy az eset-
ben, ha ~~kor~~ korábban érte
sem, vagy későbbem volna
irántam vonalomat, melyről
legutolsó együttesülésem alkál-
mával publikáltam, máskor
figyelmestem volna arra, hogy
vonalomat nem ismerősként.
Köszönetet értelem nem
lehet!

Ysten vele!

MTA FIL. INT.
Lukács Arch.

mellekeltve

Edes fiám, mellekeltve M. levelle és
volarom. A tényleges Ro' leveléből úgyis
megtudod. Első levelém birtosára
gyon kempusos volt. De hidd, magam
sem tudtam mit mondok. Csak
azt tudtam és éretem, és az
mindjárt neki is megmond-
tam, hogy nem szeretem. De
in az hittem, hogy ha neki
kellene, mert ne lássuk azért
pözmöst néha, néha. De mi-
tán pár nap elműlt, úgy gon-
doltam is éretem, hogy jobb
ha egészen végt a dolga-
nak. Nem is hittem, hogy aki
pár nap múlva ismét eljött.
Ez akkor meg is mondtam,
hogy jobb, ha nem is
próbálunk barátosni. Mert
nem látom, hogy hova vezet

Rifejtetem, a mi igaz is, hogy annyira
különbözőek vagyunk is így csak
annyak is akkor volna értelme
a közlekedésnek, ha nagyon szeret-
ném. Asten házasság dolgaiból
beszélünk is én meg azt mond-
tam: várontatásig. Másnap
jötték T.ék. Kint a nagyon
hióbalkleinte, ugyisintén
a mama. Majd, ha itt lesz
egy, másik mondását elmon-
dom. En kisze féltem-estél
az együtt létől, de kuma oly
komikus hatással volt ráam,
hogy alig bírtam a nevetést
elfolytani. Sajnos nagyon
nehezen beszélünk és ő maga
is mondta, hogy ha tényleg
nem szeretem, akkor mindegy
egyét megkérlek. Ő csak nagyon
sajnálja, mert mindketten

keret is kedves volt nekem a gondolat.
Aztán, azt remélte, hogy
váltósként lehet elhatározom.
És azt mondta, hogy azt hiszi
hogy itt két ember elhalad
a boldogsága mellett. És azt
a hitet akarta nekem közölni.
Ezreden reggel jött a levél. En
már féltem; akartam-
Meymondaltem kenne a véte-
ményeket az ártatlan jatek-
ról. És mégis is volt a
hangja. De Papa és Melli
ellenestek az elküldését. És
a levelet mellivel irtam,
és el is küldtem. Azt hiszem
jó; már azt is, mert alig-
ha kapok feleletet rá.
En egészen nyugodt vagyok.

örülök, hogy hamar történt, és
annak is, hogy a döntés gyorsan,
csokis az érdekesre listára
magam. Mindig esakis így
fogok esbekerüni. És azt látom,
hogy sok, sok nem lesznek
olyan is, kit nem nagyon
néretek. Míg szeretnék többet
is írni, de fáj a kezem.
Szerint is elég érdekes level.

~~Te~~ kerestek!

MTA FIL. INT.
Lukács Arch

MTA FIL. INT.
Lukács Arch